

Útgevarar og rithöfundar aymyndaðir heima hjá Arna og Mariannu, tá Fannir gav fyra bókur út hósdagin. Fremst frá vinstri Tummas Jákup Thomsen, sum hevur teknað kápumyndina á yrkingasavninum hjá Petur Jensen. Síðan Tóroddur Poulsen, sitandi gamla landslæknin Hanus Debes Joensen og hjá honum Marianna. Aftast frá vinstri Arni Dahl og Petur Jensen

Forlagið Fannir við jólaútgávuni:

Nú kann føroyskt bókaprent kappast

– Ikki bara í prísi, men sanniliga eisini í dygd, segði Arni Dahl, frá forlagnum Fannir, sum hósdagin gav fyra bókur út

Eftir Jústinus Eidesgaard
Mynd: Kalmar Lindenskov

Tosa vit um forlagið »Fannir«, so sleppa vit ikkiuttanum hjúnini Arna Dahl og Mariannu Debes Dahl. Seinastu 16 árin hevur hetta forlag veri hjartabarn teirra í bókahøpi. Sum tey virknu bókmentafólk tey eru, hava tey útgivið sínar bókur á hesum forlagi, umframt nógvar aðrar, heilar 60 í tali.

Vit sita í hugnaligu stovuni hjá hjúnunum í Bóndabrekku. Høvið er nýggjastu bókurnar sum forlagið gerur út. Savnaði saman eru rithøvundar, týðarar, móðurmálsfólk prentlistafólk og tíðindafólk. Av veggjunum hyggur málaða listin niður á okkum, av longu bókahjallunum skrivaða mentanin og kring okkum

hyggja avrik hjá okkara myndhøggarafólkum eggjandi at okkum.

Arni Dahl er maðurin sum brýtur tutlið, ið alúð er undan eini hending, meðan ein samkoma situr og biðar. Ein farri av erni hómast um ennið á Arna, tá hann sýnir fram seinastu bókurnar. Tí, uttan at kenna innihaldið, so er talan um sera snótligar bókur, væl úr hondum greiddar, prentlistarliga.

Bókurnar eru, aftaná at handritið er handað, avgreiddar av Hestprent, sum hevur havt prentumsitingina um hendir. Estrá í Gøtu hevur prentað og Helge Justinussen hevur bundið inn.

Føroyskt bókaprent er í dag kappingarført við útlands.

Ungir yrkjarar

– Undan jólam í fjørgóvu vit triggjar bókur út. Stórverkið Kalevalu, tjóðkvæði finlendinga. Eitt yrkingasavn hjá Tóroddi Poulsen og Læars og Annelena hjá Mourits Mohr, sigur Arni Dahl.

– Ongin ivi er um hvør bókin seldi best. Við góðu søluni av bókini Læars og Annelena, hevur Mourist Mohr veitt teimum báðum ungu yrkjarunum, sum í dag av fyrsta sinni geva út, eina hjálpanði hond, segði Arni Dahl.

Hann vísti á, at tá hann gekk á lærarskúla fyrst í sekstiárunum var langt ímillum bókaútgávanar.

– Vit kendu næstan bara til Hans Andrias og Janus og tí vóru vit kanska eitt sindur foy, tá vit tóku yrkingarsøvn hjá nútíðaryrkjarum uppi hendurnar. Eitt nú Gurið Helmsdal og

Liggjas í Bø, segði Arni Dahl.

– Vit hava seinnu árin sæð hvat yrkjarar, sum eru foddir í fimtiárunum duga til. Eitt nú Jóanes Nielsen. Vit teimum báðum yrkingasøvnunum, sum vit geva út í dag, siggja hvussu tveir yrkjarar, sum vuku til í sjeiði og áttatiárunum, yrkja. Ein úð, tá samfelags-hjólina mólu so hart, at neistamir fuku undan teimum, segði Arni Dahl.

Yrkingasøvnini talan er um er »Aldur hugans« eftir Oddfríð M. Rasmussen, ættaður av Sandi og »Afturvendandi endurspeglingar av komandi dreyum« eftir Petur Jensen úr Norðagøtu.

Oddfríður yrkir fyrst og fremst um náttúruna, um dropar »sum leita eftir turrvølli at dansa á« Hann yrkir eisini um sviðan av vælferðini, í tí tíðini hann vaks upp.

Petur, sum forrestin var høvundi til teknirøðina »Bina og Bobo« í Sosialinum, skrivur nógva úrveruna. Um hópisløysi, órudd og truplar kenslur.

Tóroddur sum prosahøvundur

Tóroddur Poulsen hevur givið út sjei yrkingasøvn og nú roynir hann eisini pennis í óbundnum máli.

Tóroddur hevur givið út bókina »Reglur« og lat tað verða sagt beinavegin, her er ikki talan um nakra vanliga bók. Tú villist eitt sindur. Er talan um eina skaldsøgu, eitt smásøgu-savn, essaysavn, poetikkur, hittinorð, ella kanska eitt yrkingarsavn.

Tóroddur er kendur fyrri at vera beinrakin, hann er nakað beiskur við hvørt, men hann hevur skil fyrri at fáa sínar tankar á prent og hann er sera undirhaldandi í

sínum málburði.

Soleiðis er Tóroddur. Her er eitt brot úr bókini:

»Tá veðrið er hampuligt, stilli og turt, tekur tað mær ellivu minuttir at ganga til hús. Tá nógva vindur er, tekur tað tiggju ella tólv minuttir, alt eftir hvussu ættin er. Og tá veðrið er hampuligt, stilli og turt, og er lagið á mær avbera gott, sum á Pirpinsmanni, klári eg teinin lættliga innan seks minuttir. Og eri eg Pirpinsmaður, tá vindurin er nógva, komi eg til hús eftir átta ella fjórta minuttum, eisini her ger ættin s-g galdandi. Annars eri eg oftast í miðal-góðum lag, um tað so er æla-veður ella sól. Mjórka merki eg onganúð. Tá hevur einki at siga hvønn eg hitt á vegnum, ú at øll siga mær eins nógva. Eingin ávisur ger meg nærsýntari ella fjarsýntari. Men hitti eg meg sjálvan, vinni eg onganúð niðan, tí tá verður útdýðaveður, í somu løtu eg siggi meg.«

Ástæður úr miðöld

Forlagið Fannir hevur eisini givið út fyrsta bindið av »Dekameron«, sum er eitt giðið verk út miðöld. Táð er italiamaðurin Giovanni Boccaccio, (1313-1375) sum hevur skrivað verkið. Verkið er skrivað um miðja 14. øld og er sett saman av hundrad frásagnum, sum eru kendar fyrri sítt smíðliga skrivingslag.

Frásagnirnar eru knýttar saman soleiðis. Tiggju florentinar, sjei kvinnur og triggir menn, eru meðan